

FRANKFORT, den 6den Junij.

Den 29sten Mei, des voormiddags omstreeks 11 uur, zijn de Fransche Prinsen van Stammersdorf te Weenen aangekomen. Zij zaten in eene Keizerlijke hofkoets, met 6 paarden bespannen. Hun gevolg reed vooruit in eene koets, met vier paarden bespannen. Zoo wel binnen als buiten Weenen was de weg met eene nieuwsgierige volksmenigte bezaaid. Op den Keizerlijken burg werden zij door Prins *Colloredo*, opperhofmeester van Z. M. den Keizer, aan den trap ontvangen, en naar hunne appartementen geleid, waar zij van kleederen verwisselden. Een kwartier nars daarna vergezelde hen de prins in eene koets met zes paarden naar Schönbrunn. Hier werden zij om half een uur aan Zijne Majesteit den Keizer, in tegenwoordigheid van Hunne Keizerlijke Hoogheden *Frans Karel* en *Lodewijk*, voorgesteld, en daarna aan Hare Majesteit de Keizerin en Hare Keizerlijke Hoogheid de aartshertogin *Sophia*. Nadat de Prinsen de leden van het Keizerlijke Huis hadden leeren kennen, werden hun in de voor hen bestemde vertrekken van het Keizerlijke kasteel Zijne Doorl. de Prins *Metternich* en de graaf *Colloredo* voorgesteld. Vervolgens begaven zij zich aan tafel bij Z. M. den Keizer, waar de Keizerlijke familie, de hertogin van *Lucca* en de hoogste ambtenaren van het hof tegenwoordig waren. Na afloop van den maaltijd keerden de Prinsen naar de stad terug. Den volgenden dag na hunne aankomst zouden zij nog als Fransche Prinsen behandeld worden, doch dan verder als medeleden van het Keizerlijke Huis, dat is, dat een ieder ten hove dan in de gewone kleeding verschijnt. In den avond van den 29sten zou de Fransche gezant, de graaf *St. Aulaire*, eene groote soirée ter hunner eere geven. Den 30sten zouden de staatsgezanten, de generaals en alle hooge ambtenaren van het hof aan hen voorgesteld worden; vervolgens zouden zij weder te Schönbrunn bij Zijne Majesteit den Keizer eten en 's avonds een bal paré bijwonen, hetwelk de Prins van *Metternich* ter viering van den Keizerlijken naamdag zou geven.

— Berigten uit Weenen, van den 30sten Mei, melden nader het volgende: « Gisteren avond zijn de Prinsen, na hunne terugkomst van Schönbrunn tot omstreeks elf uur bij den graaf *St. Aulaire* gebleven. Heden voormiddag hebben zij het diplomatieke ligchaam en de eerste hof- en staatsbeambten ontvangen. Gedurende de voorstelling trok de burgwacht met muziek ter aflossing voorbij, en de Prinsen verschenen toen met hunne adjudanten op het balkon van de rijkskanselarij, terwijl eene menigte menschen op het plein verzameld was.

— In het laatst van Mei zijn te Zurich verscheiden Duitse vluchtelingen, die nieuwe plannen tegen hun vaderland schijnen gesmeed te hebben, in hechtenis genomen. Volgens de loopende geruchten zijn bij een hunner, die zich de baron van *Eib* laat noemen, gewichtige papieren gevonden, die aanwijzing bevatten van misdadige ondernemingen, die de in Zwitserland zich ophoudende vluchtelingen van alle natien in den zin hadden. Ook zou daaruit iets naders blijken omtrent het vermoorden van *Lessing*, die nog niet lang geleden voor de poorten van Zurich op eene zoo gruwelijke wijze werd omgebracht.

De openbare meening in Zwitserland is ten aanzien der staatkundige vluchtelingen zeer veranderd. In plaats van de vroegere belangstelling, verwekken zij thans afkeer en verachting, sedert men den lediggang en de buitensporigheden van deze apostelen de vrijheid heeft leeren kennen.

— De Koning van Napels wordt tegen den 28sten Mei te Turin verwacht. Men gelooft nog altijd dat het hoofdoel van zijne reis zal wezen om weder eene gemalin te kiezen. Verder meent men, dat hij zich ook naar Engeland zal begeven, om er zijnen broeder, die aldaar onlangs te Greta-Green met miss *Penelope Smith* getrouwd is, op te zoeken. De Koning bemint dezen zijnen broeder zeer en men gelooft dus, dat het tusschen hen wel tot eene schikking zal komen.

Ten aanzien van dit Greta-Green, waar niet toegestemde huwelijken gesloten worden, leest men in een Engelsch blad het volgende: « Het oude huis, hetwelk dien naam draagt, is in het dorp Springfield gelegen. Het wordt tegenwoordig door *Jan Sowerby* bewoond. De vensters en muren van hetzelfde zijn met eene menigte opschriften bedekt. Thans echter worden de huwelijken in eene geschikte herberg voltrokken. De priester van dien tempel is niet alleen lid van de geestelijkheid, maar ook landeigenaar, hij draagt gewoonlijk de kleeding van eenen rijken landman. Zijn zoon, oud 22 jaren, dient hem tot oppasser. De huwelijksacte wordt op een daartoe bestemd register ingeschreven. Eenige maanden daarna wordt zij overgebracht in eene verzameling, welke alle nieuwsgierige reizigers kunnen gaan bezichtigen. Alles is bij die woning overigens goed ingerigt; men heeft er heerlijke gezigten en een fraaijen tuin. Rondom heerscht stilte en alles is er zoo, dat men dit landelijk verblijf wel eenen tempel der liefde mag noemen.

LONDEN, den 3den Junij.

Z. K. II. de prins van Oranje heeft Maandag namiddag eene deputatie van de Nederlandsch Londensche kerk, aan welker hoofd de predikant *H. Gehle* was, op het Mivart's-hôtel, allervriendelijks ontvangen.

Het op den 18den dezer aan het verblijf van den hertog van *Wellington*, te Apsly house, te geven luistervol diner, ter viering van den slag van Waterloo, zal niet slechts met de tegenwoordigheid van Z. M. maar ook met die van den prins van Oranje, welke zich in dat gevecht zoo zeer onderscheiden heeft, vereerd worden.

Aan het officieel verblijf van den burggraaf *Melbourne*, in South-

street, is gisteren middag door de gezamenlijke ministers een kabinetsraad gehouden. Dien zelfden dag zijn ook de Belgische gezant en de Belgische zaakgelastigde aan het bureau van buitenlandsche zaken eenen geruimen tijd met den burggraaf *Palmerston* werkzaam geweest.

Het bevestigt zich thans nader, dat, voor rekening der O. I. Comp., twee stoombooten van de grootste soort, en van 200 paarden kracht, gebouwd worden en genoegzaam klaar zijn, met welke eene proef genomen en, bij gunstigen uitslag, 's maandelijks herhaald zal worden, om eene stoom-gemeenschap tusschen Groot-Brittannië en Bengalen over de Kaap de Goede Hoop daar te stellen.

Van den 4den Junij.

Verleden Woensdag heeft de minister *J. Russell* in het Huis der gemeenten voorgesteld, dat hetzelfde zou overgaan tot de tweede lezing van de voor eenigen tijd door hem ingediende bill, betreffende de Iersche kerk. Lord *Stanley* heeft daarop aangekondigd, dat hij van zijnen kant een ander ontwerp van wet omtrent die aangelegenheid wenschte voor te dragen, en verzocht, dat de vergadering de tweede lezing der ministeriele voordragt drie weken zou uitstellen, ten einde intusschen te kunnen oordeelen over de beide ontwerpen. De minister heeft in dit uitstel niet bewilligd, en hierop is lord *Stanley* terstond, bij wijze van amendement, met zijn plan voor den dag gekomen. Dit plan behelsde in de eerste plaats bepalingen omtrent eene verandering der tienden in eene land-rente; 2o omtrent den afkoop van deze land-rente, en 3o omtrent eene betere verdeeling der kerkelijke inkomsten in Ierland. Hetzelfde verschilde dus voornamelijk hierin van de ministeriele voordragt, dat, volgens hetzelfde al de tegenwoordige inkomsten der kerk (ofschoon meer regelmatig verdeeld wordende) steeds onmiddellijk ten behoeve der kerk zouden aangewend worden, en onder kerkelijk beheer zouden blijven, terwijl daarentegen (zoo als bekend is) het ministeriele ontwerp ten doel heeft, om een zeker gedeelte der kerkelijke inkomsten, hetwelk geacht wordt te zullen overschieten na eene meer regelmatige verdeling, te brengen onder het beheer der wereldlijke magt en te besteden voor het openbaar onderwijs van de geheele Iersche bevolking, zonder onderscheid van derzelver geloofsbelijdenis.

Bij de ontwikkeling van zijn voorstel, heeft lord *Stanley* in 't breede en met veel bekwaamheid de gronden ontwikkeld, welke reeds zoo menigwerf te voren tegen het dusgenaamde « plan van berooving der Iersche kerk » door zijne partij zijn aangevoerd. — Aan den anderen kant heeft de minister zich met nadruk tegen dat voorstel verzet, en bij de verdediging zijner voordragt, even als vroeger, voornamelijk aangedrongen op de onregtvaardigheid van de instandhouding eener kostbare protestantsche kerkelijke inrigting in Ierland, zonder dat de overgrote r.-katholieke bevolking van dat land (welke de minister buiten de wet gesteld noemde) daarvan eenig het minste genot had.

Donderd g en gisterenavond heeft de vergadering de beraadslaging over deze gewichtige aangelegenheid voortgezet. Geene der beide partijen heeft daarbij iets nieuws te berde gebracht. Nadat gisteren avond op 't laatst de heeren *O'Connell*, *Peel* en de minister *S. Rice* het woord hadden gevoerd, is men 's nachts te 3 ure tot eene stemming gekomen, waarbij 300 leden zich voor de tweede lezing der ministeriele bill, en 261 voor het amendement van lord *Stanley* verklaard hebben, en de ministers dus met eene meerderheid van 39 stemmen de bovenhand hebben behouden.

PARIS, den 5den Junij.

Sedert de ontdekking van de geheime kruidfabriek in de Oursinestraat, is de politie steeds voortgegaan met nasporingen te doen, en zoodoende is men te weten gekomen, dat vele lieden zich steeds ter sluik naar het huis N 22—24 in de Dauphinestraat begaven, en dan telkens bij zich hadden voorwerpen, die in dozen, valiezen of pakken vevat waren. Zoodra men genoegzaam zeker was, dat er op de tweede verdieping van dat huis patronen gemaakt werden, liet men het van alle kanten omsingelen. Den 2den, 's namiddags omstreeks drie uur, begaf zich een commissaris van politie naar de plaats, om er het naauwkeurigst onderzoek te doen, en bij die gelegenheid vond men acht of tien duizend kogels, vormen, werktuigen, doorslagen, buskruid en patronen in pakken, dosgesneden papier om dergelijke munitie te maken, aival van tin en lood. Men denkt, dat met de voorhandene stoffen nog wel ongeveer 200,000 kogels en patronen zouden hebben kunnen gemaakt worden.

Onderscheidene personen, meest jonge lieden, zijn dien ten gevolge in hechtenis genomen en buiten toegang geplaatst, als beschuldigd van het smeden van een komplot tegen de veiligheid van den staat.

— Men zegt thans, dat er voorloopig slechts commissarissen naar Tanger zullen gezonden worden, om van den Keizer van Marokko voldoening te vragen, wegens het verleenen van Marokkaansche hulp-troepen aan den Emir *Abd-el-Kader*, die het Fransche leger in Afrika bestrijdt. Ook zegt men, dat de Keizer van Marokko, wel vermoedende wat er van de zijde van Frankrijk zal te wachten zijn, blijken van afkeuring van het gebeurde geeft en eenige Joden, die verdacht zijn van met *Abd-el-Kader* gehandeld te hebben, gevangen heeft laten zetten.

— De jongste berigten van het Fransche legerkamp aan de Tafna zijn van den 20sten. De troepen zijn thans van het noodige voorzien en er bestaat geen vrees voor overrompeling. De generaal *d'Arlandes* wacht op versterking.

— In de zitting van de kamer der afgevaardigden van eergisteren, heeft de minister van oorlog, de maarschalk *Maison*, onder anderen het

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.